महिन्याचा विचार

गुरूदेवांची ईश्वरासमोरची शरणागती अतिशय नयनमनोहर होती यांत शंकाच नाही. यापूर्वी घडलेल्या सगळ्या संकल्पना, घटना जणू त्यांनी बाहेर भिरकावून दिल्या होत्या. त्यामुळे दैवी शक्तीला जेव्हा गुरूदेवांचे वैद्यकीय ज्ञान सत्कारणी लावायचे होते, तेव्हा तेथे कोणताही प्रतिरोध नव्हता. पीडितांची सेवा व्हावी आणि त्यांना व्याधीतून आराम मिळावा, त्यांचे सांत्वन व्हावे, मुक्ती मिळावी यासाठी भगवंताच्या दयाळू करूणेने गुरूदेवांच्या हातांची निवड केली. सुरुवातीचा आश्रम नसावा, शिष्य नसावेत हा ''मानवी विचार'' नंतर भगवंताच्या इच्छेमुळे मागे पडला. अर्थात हे बंड वगैरे नव्हते. या परीक्षेत बरेच साध्वी आत्मे अपयशी ठरलेले आहेत. साधारणपणे स्वत:च्या योजनांना धरून राहणे, स्वत:च्या मर्जीनुसार नियोजन करणे, तत्त्वप्रणाली आणि असलेच तर पूर्वग्रह यांच्यासह हे आत्मे सदर परीक्षेला सामोरे जात असतात. काहीवेळा जनतेच्या टीकेला, निंदेला घाबरून ते बालपणीच्या अध्यात्मिक अनुभवांना गच्च धरून बसतात. दैवी बगीच्यात त्यांची कधीच वाढ होत नाही. गुरुदेवांच्या स्वभावाचे वर्णन त्यांच्याच उतारवयाची काही वाक्यांशांमधून व्यक्त होते – ''पूर्वी आश्रमात इतके संगीत नसायचे. आमच्या सत्संगामध्ये धर्मग्रंथामधील वेच्यांचे वाचन, आणि ईश्वरभक्तीच्या रचनांचे गायन एवढेच असायचे. सध्या संगीताची लाट आहे आणि ती कोणालाही थांबविता येणार नाही.'' हे एका टीकेला दिलेले उत्तर होते. १९४० च्या आसपास गुरूदेव सत्संगामध्ये संवादिकेलाही (हार्मोनियम) परवानगी देत नसत. जेव्हा दस्तुरखुद्द भगवंताने प्रतिभावंत गायक आणि कलावंत यांना आश्रमात पाठवायला सुरूवात केली आणि अशी मंडळी कायमची वास्तव्याला येऊ लागली, आणि गुरूदेवांना जाणवले की ही ईश्वरेच्छा आहे आणि तदनंतर त्यांनी संगीताला उत्तेजन द्यायला सुरूवात केली.

कोठल्याही प्रकारची निश्चित अशी, लिखित स्वरूपाची ध्येयधोरणे नाहीत, कडक शिस्तीचा बडगा नाही, खरं तर प्रशासनाची कोठलीही तत्वे पालन न करणाऱ्या एखाद्या संस्थेचे नांव आपण कधीतरी ऐकले आहे का? ज्या कोणी शिवांनद मिशनची वाढ डोळसपणे बघितली आहे, ते नक्कीच मान्य करतील की दिव्य जीवन संघाची वाटचाल कोणत्याही तत्त्वप्रणाली शिवाय सुरू आहे. ईश्वरेच्छा आणि दिव्यकृपेच्या आधारे दिव्य जीवन संघाचा रथ सुकरपणे चालत आहे.

विचारवंत मात्र हेका धरतील की ध्येयधोरणे आणि शिस्त नसलेली कोठलेही संस्था कधी ना कधी रसातळाला जाणारच. गुरूदेवांपासून हे शिकण्यासारखे आहे. त्यांनी विश्वाला असा मार्ग दाखविला आहे की त्यांच्यानंतरही त्यांचे कार्य सुरू राहील आणि ते ही त्यांच्या मर्जीनुसारच. म्हणूनही दिव्य जीवन संघाची वाढ अद्भूतपूर्व झालेली आहे. मानवी आकलनापेक्षा दैवी इच्छा केव्हाही असीम आणि श्रेष्ठ आहे हे कोण अमान्य करेल?(क्रमश:)

Sivananda's Integral Yoga
- Swami Venkatesananda

Whatever shines here, shines due to the radiance of that great Light of lights beyond all darkness.
And you are the radiant rays of that Light of lights. To shine is your birth right.
There is no greater acquisition in this life than perfect faith in God that stands all tests and trials.
Faith alone opens the door of Eternal Bliss and the Immortal Abode.
Therefore have unswerving, unshakable faith to enter the illimitable domain of everlasting peace.

- Swami Chidanand Saraswati

Blessed Self,
All religions are one. The ultimate source of religion is God. The essentials of all religions are the same.
Real religion is one. It is the religion of heart or the religion of Vedanta. It is life-everlasting in the Eternal.
May you all recognise the essential unity of all religions and thus lead a life of perfect tolerance, happiness and bliss.

- Swami Sivananda Saraswati

RAMA—THE APOTHEOSIS OF HUMAN PERFECTION

Let us observe this auspicious occasion of Sri Ramanavami as a moment of contemplation on a special spark of Divinity that made its advent on the earth. Popularly speaking, in ancient historical times, to emphasise the historical advent of this great Divinity on earth has been the exoteric side of the epics as people generally understand it. This popular emphasis on the incarnations of God on earth has taken the form of epics like the Ramayana.

Sage Narada, one genius created another genius Valmiki, and this genius has written an epic, stirring the soul of man, on a genius of human perfection, Sri Rama Himself. And so, even today a contemplation on these aspects of holiness and perfection brings us into contact with a unique feature, namely, humanity as it ought to be properly understood and brought to bear on practical life. The whole of the Ramayana is an epic of humanity. Humanity does not mean mankind, but that which particularly characterizes human nature. It is in this sense that Sri Rama is oftentimes called the paragon of humanity, an example of the perfection of human nature.

-Swami Krishnananda (Abstracted from the Book Spiritual Import of Religious Festivals)

दिव्य जीवन संघ, पुणे शाखा वृत्तांत

- ✻ मार्च २०२३ चा सत्संग ११ तारखेला संपन्न झाला.
- ✻ ‘दिव्य जीवन’’ या आपल्या मासिक पत्रिकेचा मार्च २०२३ चा अंक परिवारातील सदस्यांना हार्ड आणि सॉफ्ट कॉपी तसेच व्हॉट्सअप द्वारे पाठविण्यात आला.

पुणे शाखेचा पत्ता

श्री.नितीन देशपांडे
‘ईशावास्य’ प्लॉट नं. ४९/सायंतारा, डी.एस.के.
विश्व, धायरी, पुणे ४११०६८,
मो.नं. ९८५०९३१४१७

बुक पोस्ट

प्रति

दिव्य जीवन

पुणे शाखा
वर्ष १८/अंक ४
एप्रिल २०२३

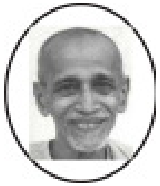

We can judge ourselves as to the spiritual progress we make by the extent to which we are free from seeing defects in others. The wider we grow, the narrower becomes the eye which sees defects in the world.

Swami Krishnananda